د ژېړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

ميوند درځار

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

دويم چاپ

ميوند درځار

۱۳۹۷ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې

کتاب نوم: د ژيړ ګلاب پاڼې(شعري ټولګه)

شاعر: ميوند درځار

ډيزاين چارې: وصي ابهام

د پښتې ډيزاين: انديش ګرافيکس

چاپ کال: ۱۳۹۷ هجري لمريز

چاپ شمېر: ۱۱۰۰ ټوکه

چاپ وار: دويم

خپرندوی: ميهن خپرندويه ټولنه ـ جلال اباد

د چاپ حقوق خوندي دي.

د ترلاسه کولو پته:

ميهن خپرندويه ټولنه ـ اسحاقزی مارکېټ، لانديني پوړ، جلال اباد ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

آب حیات سترګو ته!

میوند درځار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به دا ووایم چې!

خبرې ټولې تکرار دي، خوند هله کـوي چـې د جانـان پـر شـونډو راځي او یا هم داسې د جانانه شاعر د زلزله خیزو تصویرونو په کـالیو کې له توپاني احساسـاتو سره سـتا د ذهـن پـه تسـخیر پسـې ګامونـه راواخلي چې سم دې لکه ټال ورسره یوسي او راوړي.
میوند درځار د دې دور همداسـې یـو شـاعر دی، دی لکـه د نـورو اوسنیو شاعرانو له فلمي صحنو شعر نه جوړوي، د اردو ژبې د لېونیانو او مستانو له اغېز لاندې هم نه دی، د مشـرانو شـاعرانو پیـرو هـم نـه دی، بلکې درځـار د خپلـو احساسـاتو ډوبـوونکي ګـرداب کـې راګېـر هنرپرداز شاعر دی.
ډاکټر اسرار اسرار د خپل شعر ژبه داسې ساده جوړه کړې چـې هـره ملغلره یې سړی ناڅاپه د هیجان څاه ته ور اچوي، ما د هغه په څېر د ساده ژبې توقع له بل چا نه لرله، پښتو بختوره ده، بـل اسرار کـه نـه شي پیدا کولی، خو د خپل خیال او ځانګړې لهجې شهسوار درځـار یې ضرور موږ ته راکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا تکراري خبره ده چې د هر شاعر احساسات ټپــي شــوي، خــو درځار واقعا ټپي شوی دی، تاسې لږ له خپلــې کینــې اوړې لانــدې جیب ته برابر ځای باندې لاس کېږدئ، میوند درځار همدغلته ټپـــي دی.

د درځار هر غزل د فکر د سمندر یوه زوروره څپه لــري او هرڅــوك دې څپې ته نه شي درېدلی، زه د درځار د هر غزل په دریابي کلمــو کې په همدغه گرداب پسې ضرور کوشش کوم چې ځان په کې ورك کړم.

د درځار غزل واقعي تجربې دي، یوه ورځ یې ماته غزل کــې ویــلي وو، د سرو چاړه به په خیټه نه منډو، زه یې وژړولم، هغه وخت ما او ده د کلي بل شوی اور ژاړه، بې واره مو ژاړه، خو ده ماته نصــیحت کاوه.

یوه ورځ یې په خپل یو بیت کې له زړه ژړلي وو، بیا پخپله د خپلــو احساساتو په اړه ماته بې ځوابه و، ویلي یې وو:

د ماښــام وېــره مــې د خــدای لــه وېــرې ډېــره ده
زه کـــور تـــه ځمـــه د اذان د اورېـــدو نـــه پـــس

په دې بیت یې مات کړم او زه پوه شوم چې زما درځار څه وایي؟

درځار هغه مینه گرکي کلمات غږوي چې د خندا اوعاطفې په پوله مو حیران پرېږدي، هغه د خپل کور و کلي اصطلاحاتو ته د هنر د جامو په اغوستلو کې بې ساری دی.

هغه پر یو وخت په لوســتونکي د ژړا، خنــدا او مســتۍ گــډ کیفیــات راولي او دا د هغه د ساده، طنزیه او هنرمندې ژبې کمال دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووووووهو څه په ښایسته انداز وایي!؟

ووایــه چــې مــونږه ســوله غــواړو! ســوله غــواړو!

ته خــو چــې څــه وغــواړې نــو کیــږي، ګلابونــو!!

د درځار د شاعرۍ نمونې نورې نه راوړم، بیا خو به داســې شي لکــه زموږ په څېر د شاعرانو له ټولې شعري ټولګې دوه درې بیتونه انتخاب او نور هیڅ....

داسې نه ده، د درځار شاعري د حفظولو ده، پــه زړه کــې د نقشــولو ده، پښتو ادبي او هنري نړۍ ته د نویو اضافو تکراري خبره ډېره ده، خو د درځار شاعري رښتیا د پښتو ژبې لپاره نوې ترینه اضافه ده.

د درځار شاعري د روایتي شاعرۍ د سد ماتولو لپــاره د پښــتون هــنر وروستیو ګوزارونو کې وشمارئ، موږ د شعر نوي پړاو ته د ننوتو ســاه ګانې اخلو.

زموږ سریزه نګاران تل په بره کېني او شاعر له ځانه ټیټ تلي، مګر زه به دا نااهلي نه کوم، زه ویاړم چې درځار لرم، په خوا کې یې لــرم او تر ځان څه چې تر ډېرو اوسنیو یې غښتلی بولم.

تاسې به وګورئ چې میوند درځار به یو وخت د شعر د اسمان داســې ستوری وي چې خلک به یې هر ماښام تر لیلا و مجنون د مخه لټوي.

ستاسو سعید شینواری

۳ دلوه ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن پرسته شاعري

په نړۍ کې ډېر داسې شیان شتون لري، چې درک کولی یې شو خو تعریفولی یې نشو. له دغې ډلې څخه یو هم ښکلا ده. او ښکلا څکه نه تعریفیږي، چې نه کوم مشخص فرمول لري او نه کوم مشخص لیدلوری.

ارواپوهنې په حسن پرستۍ یا حسن خوښونه کې نور عوامل شامل ګڼلي لکه، تربیه، تجربه، وخت او جغرافیه. خو که اسلامي ارشاداتو ته وګورو نو تر ډېره به ووینو چې ښکلا فطري ده، نه اکتسابي. ((لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم))

هسې خو خدای تعالی هم د ښکلا او جمال خالق دی او ښکلا خوښوي، مشهور حدیث دی چې ((الله جمیل و یحب الجمال)) یعنې خدای ښکلی دی او ښکلا خوښوي. د هغه د اشرف المخلوقات سره هم همدا فطري ادراک د هغه له پیدایښت نه ملګری دی. یعنې انسان په طبعي ډول ښکلا خوښونکی دی او د ښکلا خوښونې ذوق یې تر بل هر موجود پیاوړی او حساس دی. ژر په ښکلا کې ورکیږي. ښکلا له خاصیت څخه مخکې تصور وي په دې معنې چې تر ذات وړاندې د معنې په توګه شتون لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افلاطون په دې اړه وايي چې د انسان روح مخکې له دې چې نړۍ ته راشي د ښکلا حقيقت د تجرد په عالم کې درک کوي.او کله چې په مجازي نړۍ کې حسن ويني ورباندې مينيږي او زړه يې مينه غواړي.

حسن داسې يو شی دی چې چوکاټ او ديوالونه نلري، حسن که په هر څه کې وي حسن دی او د انسان په زړه کې ځای پيدا کوي.

دلته يوه خبره چې د يادونې وړ ده هغه د حسن پرستۍ او حسن څخه د خوند اخستلو توپير دی. حسن پرستي يا حسن خوښونه او له حسن څخه خوند اخستل دوه جلا شيان دي، ځکه حسن روحاني چاره ده او له حسن څخه خوند اخستل بيا جسم ته ورږې سترگې نيول دي.

په اروايپوهنه کې فرويد د ښکلا په اړه دا نظر درلود، چې حسن پرستۍ پيل په جنسي تنده او پايښت يې په جنسي سوړوالي کې دی، خو د فرويد دا خبره ځکه غلطه ده چې مونږ د داسې ډېرو کسانو بېلگې لرو چې حسن پرستي يې جنسي لذت نه گاڼه.

د درځار په شاعرۍ کې هم د حسن پرستۍ ذوق ډېر لوړ ښکاري، حسن خوښوي، ستايي يې:

له هر ښايست نه لږه لږه مينه وغواړم
ابادوي د خدای کورونه په چندو خلک

د پورته بيت په تاييد يوه خبره کووم، هغه دا چې استاد اجمل ښکلي په يوه مقاله کې ليکلي وو، چې مينه هغه تاثر دی چې يو ښايسته پيکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په انسان کې پيدا کوي. زما په اند مينه له ښکلا څخه نه زيږي، بلکې ښکلا ده چې له مينې څخه پيدا کيږي. که حسن له مينې څخه پيدا کيدلی؛ نو ښکلا به مشخص تعريف درلود. ځکه حسن خوښونه د فردي ذوق مسله ده، او فردي ذوق هيڅکله نشي يوشان کيدلی.

د ښکلا خوښونې ځواک فطري دی نه اکتسابي او درځار ددې خبرې ښکاره مثال دی. دی د يوې جنګ ځپلې او داسې ټولنې وګړی دی چې حسن خوښونه پکې د کفر ټاپه هم لري خو له دې ټولو سره په درځار کې د حسن پرستۍ ماده له هر اړخه پوره ښکاري.

ليکوال او شاعر ته اړينه ده چې د خپل مخاطب د ښکلا پيژندنې له ارواپوهنې سره تر يوه ځايه اشنايي ولري، د ښو اثارو د ښکلا يو راز په دې کې هم دی، چې ليکوال خپل لوستونکي تر ليکلو وړاندې پوره مطالعه کړي. او د هغوی د ښکلا فلسفه او ارواپوهنه يې لوستې ده.

مرحوم استاد شپون به په شعر او کيسه کې په کيوټ او کنټرايفد باندې ډېرې خبرې کولې او ويل به يې چې کيوټ هغه څه دی چې په تصنعي ډول ښکلي وي او کنټرايفد هغه څه دی چې په دومره مهارت طرح شوي وي چې غيرې طبعي ښکاري. د درځار شاعري د کنټرايفد په چوکاټ کې ده.

هر کله چې په يو شخص په تېره په هنرمند کې د ښکلا خوښونې ځواک راپاريدلی وي نو نوموړی بيا د بدرنګۍ هر لاره پريدي او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنه کې دا ښايي چې هغه له نورو د ژوند په نېکمرغيو او رازونو ښه پوهيږي.

د اروا پوهنې څېړنو ښودلې چې انسان خپل ۷٪ رواني او باطني خواهشات په ژبې سره نورو ته وايي خو خپل ۹۳٪رواني او باطني خواهشات په هغه کې دننه پټ دي چې د سترګو په وسيله کولای شو هغه درک کړو يا يې نورو ته ووايو.

د درځار په شاعرۍ کې سترګې که ووايم د يو سمبول ځای لري او دی ددې لپاره هم په سترګو مين دی چې د حسن ليدنې لامل دی.

په هغه دوه سترګو مې بيا مينه راغلې ده
ياره چې دا خو مې څه نوې ګناه ونکړه

دده په شاعرۍ ډېرې خبرې کيدای شي خو زه يې همدلته رالنډوم او د حسن په رنګونو کې يې ډوب غواړم.

وصي ابهام

جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به نو څه ووایم!؟

زه به نو څه ووایم........

هغه خبرې چې ما به (چاته) مخامخ نشوې کولی، شعر کړي مې دي. خلکو به ځکه خوښې کړې وي چې شاید د ځینو پېښو په اړه به مو احساسات یو ډول و او یا به هغوی هم زما په څېر بې زړه او بې خولې وي او د ډلې پر ځای به په یوازې کېناستلو کې ځان ارام او خوشاله احساسوي، ګنې دا کرښې بل هیڅ کمال نلري.

ما شعر کم او په ځنډ لیکلی او تر لیکلو وروسته یې راته داسې احساس کېږي لکه له ساعتونو شدیدې تندې وروسته چې د یخو رڼو اوبو په چینه پېښ شوی یم.

که د ملګرو زړه ته مې نه کتلی نو د (ژیړ ګلاب پاڼې) به له شپېتو ډېرې نه وای خو د هغوی په ډېر ټینګار هم د کتاب حجم تر سلو مخونو و نه رسېد او ښه هم همداسې ده، ځکه نن سبا مصروفه انسان کتاب لوستلو ته ډېر وخت نه لري او یا وخت نه ورکوي، نو مننه چې د ژیړ ګلاب پاڼې مو د لوستلو په نیت راخیستي.

میوند درځار

جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت سره به ګوتې لړې ماتې کړو چې څه کېږي
هیلې به د ژوند لپاره زیاتې کړو چې څه کېږي

ستا له درد نه څوک د زړېدلو اندېښنه لري ؟
پرېده پدې زړه کې به یې پاتې کړو چې څه کېږي

خدایه په کتاب کې مې وعده د جنت ولیده
اوس به یې دا پاڼې ورته قاتې کړو چې څه کېږي

ما او تا د یو بل د ژوندي پاتې کېدو سبب
لاړې به د خولې آب حیاتې کړو چې څه کېږي

آمن چې *درځاره* د ولس لپاره غواړو نو
خپله شاعري به سوله ساتې کړو چې څه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند خفه کړیدي، راټول په میکدو خلک
څو به د زړه اورونه وژني پــه اوبــو خلـک

ګنډلې سترګې وچې شونډې په بـازار کـې ناسـت
زړونــه تــړي د جنتونــو پــه وعــدو خلــک

له هر ښایســت نـه لـېره لـېره مینـه وغـواړم
ابادوي د خدای کورونه پـه چنـدو خلـک

د بیــدارۍ او رڼــایۍ نــه د قــام مــخ اړوي
نو ځنې نـدي د وطـن د پرېښـودو خلـک

درځاره **ته د زړه خبره دومـره مـه سـپینوه**
په کیسه پوې شول د کیسـې د اورېـدو خلـک

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر سـړی دې نـوم اخـلي غړېـړي ګلابونــو
ښکلې يې نو داسـې خــو بـه کېـږي ګلابونــو

څه وايې چې چرتـه بـه تـوده غېـږه پيـداشي؟
ژمـــی دی ميـــده بـــاران ورېـــږي ګلابونـــو

لاس راکه خــو سـترګو تــه بـه نـه راتـه راګـورې
خلــک خــو ړانـده نـدي پـوهېږي ګلابونــو

ووايه چــې مـونږه سـوله غـواړو! سـوله غـواړو !
ته خو چې څه وغـواړې نـو کېـږي ګلابونــو

ما د ژوند په لاره بانـدې مـه پرېـده يـواځې
مينـــه بـــه ښـــه ډېـــره رارســـېږي ګلابونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې بې وخته مې پــه زړه بانــدې راووربــدې
لکه نرګس چې بــې موســمه بــې بهــاره کېــږي

هغــه ســړی پــه مــا د خپــل مــین بــاور نکــوي
زه خو به مړ یم چې له زړه نــه زړه تــه لاره کېــږي

د ژونــد کولــو حوصــله دې ډېــروي درځــاره
ته ملامته یې چــې کرکــه دې لــه ښــاره کېــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې راکـه زړه دې وسـاته ملګریـه
لکـه مـا چــې درتــه نــه ســاته ملګریـه

د ژونـد لاره د پــردې وطــن بــازار دی
مونږ به ځان د چا نه څـه سـاته ملګریـه

یــو ټوپــک و چــې د ډېــرې زمــانې و
د بچــو نــه بــه مــې ښــه ســاته ملګریـه

هغه سـترګې اباسـین چپـې چپـې وې
ځـان مــې ځکــه ورنــه وســاته ملګریـه

چې *درځار* و نو له هر سـړي نـه ځـار و
پردی غم به یـې پـه زړه سـاته ملګریـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځم که چرته دې پدې ښار کې درک وکړم
کله ناکله خو په بل سړي ستا شک وکړم

راځه چې ځو د سیند په غاړه غاړه وګرځو
د زړه خبره درته څنګه په سرک وکړم؟

وایم چې نورې به کیسې چاسره نکوم
بیا هم باور په یو هلک نه یو هلک وکړم

نو آزادي به زه په کومه جذبه وګټم
چې دښمني تاسره ستاسو په ټوپک وکړم

د لرې مینې ضرورت پوره کولی شم
***درځاره* في سبیل الله به دې کومک وکړم**

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاڼې کرښې

اوبه په ډانګ بېلې شوې
نوک او ورۍ جلا شوې
بد تربور مې
په بد ځای کې پکار نشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خېره کې د خدای نور، چشم بـد دور
تــه ملایکــه یـــې ضرور، چشـــم بـــد دور

عمــر د ژمـــي مـــاذیګر، پـــه څـــه بـــاور
بیا هم خندا؟ بیا هم غـرور؟ چشـم بـد دور

د هغــه ســترګو پـــه لیـــدو ذکـــر کـــوه
چشم بد دور، چشم بد دور، چشم بـد دور

زمـا پـه ژونـد مـین ولـس اوس هـم لـري
څومره مستي څومره سرور، چشـم بـد دور

درځـــاره ستاســو دا وطــن جنــت وطــن
لکــه رڼـا د کــوه طــور، چشـــم بــد دور

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا مات کړی اوس بېرته په تا باندې باور کــوي
زړه دی نو، د هر چا په مسکا باندې باور کوي

مانه دې پوښتنه لړه وکړې چې ړوند ولــې یــم
څوک چې د ښارونو په هوا باندې باور کــوي

ما ددې ولس د پیغمــبر جــامې اغوســتې دي
خلك مې پــه هــره نــاروا بانــدې بــاور کــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کوو د ژوند د ښه کېدو مبــارزه کــوو
غم نه کوو غم ته په ژونـدونې جنــازه کــوو

آمن غواړو آمن غواړو، چانه امن وغــواړو؟
سوال د جنتونــو د دوزخ پــه دروازه کــوو

دا ملا زړې کیسې کوي راته خو مــونږه بــه
ځو راځو مونځونه اودســونه بــه تــازه کــوو

لوڅې پښې تشې ګېډې ډله یوو پیتاوي ته
نکــل د پنځــه زره کلونــو پــه مــزه کــوو

ته ***درځاره*** کومو سترګو داسې ځنګــولی یــې؟
دا نشه خو مونږه د کوکنارو پــه غــوزه کــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه! په محبت کې دې تاوان دی نـوره سـتا خوښـه
هر سړي چې کړی پښېمان دی نوره ستا خوښـه

سترګې مې ستونه درته نکوي چې پـاتې شـه
عقل مې په تا پسې روان دی نوره ستا خوښه

واخله کنه ستا بـه سرمايـه د مينــې ډېـره شي
ژوند مې ليلام کړی په غيران دی نـوره سـتا خوښـه

راشه چې پدې دنيا جنـت دربانـدې وګـورم
بيا د پسـرلي پسې خزان دی نوره ستا خوښـه

ما سره به جنګ په خوله او سترګو بانـدې نکـوې
سوله مې د ټول عمر ارمان دی نوره سـتا خوښـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کال وروسته دادی بیا پسرلی راغی
د رنګونــو پــه رڼــا پـــسرلی راغـــی

ستا جنـت تـه سـل او زر کلونـه پـاتي
دلتــه اوس دادی مــلا پـــسرلی راغـــی

اول خاڅکی خاڅکی اوښکې بیا په لپــو
څــه د ژمــي پــه هــوا پـــسرلی راغـــی

دې وطـــن تـــه د ســـوونو شـــهیدانو
د سرونـــو پـــه ســـودا پـــسرلی راغـــی

ملامتـــه درتـــه نـــه یمـــه *درځـــاره*
خو ځه در به شم چې دا پسرلی راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر انتظار وشو د ګل د ټوکېدو لپاره
دُعا مې وکړه د باران د ورېدو لپاره

د ژیړ ګلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صبر پکار دی په مطلب د رسېدو لپاره
ما چې د چا سترګو ته ټوله شاعري کړېده
وعده یې کړې چې راځي د اورېدو لپاره
په ډک بازار کې خدای په مخه باندې راوستلې
وخت دې پیدا نکړ د مخ د پټېدو لپاره
زما ارمان دی چې بې جنګه زمانه وګورم
جنت ته نه ځمه د شاتو او شیدو لپاره

درځاره ستاسو ښار د کلي نه په څه ښایسته دی؟
یو ځل خو راشه د ملګرو د لیدو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــدې ســـترګو کـــې لـــذت د جنتونـــو
خدايـــه تـــه وســـاتې پـــت د جنتونـــو

د ژونـــد نـــورې هيلـــې نلـــري نـــو ځکـــه
روژه نـــــه نيـــــسي اُمــــت د جنتونـــــو

پـــرې چـــې دا دنيـــا خـــو وګڼـــو ســـړيه
مـــونږ تـــه چـــا کړيـــدی ســـت د جنتونـــو

د چـــا غيـــږه مـــې پـــه زړه بانـــدې وريـــږي
څوک دې خدای نه کړي عادت د جنتونو

د جومات د دروازې ځنځير دې پروت وي
چـــې مخلـــوق نلـــري نيـــت د جنتونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته زړه خورمه چې وبـه نشـــي يـاره
غـــر هـــم لـــوړ دى او پـــه سر نلـــري لاره

حوصــــله تمامـــــه شــــوې ده ملګريــــــه
ځـه چـــې ځـــو د خودفروشـــو لــه بـازاره

زړه د لارې په سر سيوري تـه ويـده دى
ســـترى شـــويدى لــــه ډېــــره انتظـــــاره

آزادي خو به ژونـدي ولـس تـه غـواړې
څه دا خلك، څه يې خوله، څه يې كوكاره؟

اوس كــــراري جنتونـــــو كـــــې اوســــېږه
چې زما سترګې دې خوښې شوې ***درځـاره!***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لکــه پــه دښــته کــې ولاړه وچــه ونــه
هیلې دومره هیلې دي چې مکوه پوښــتنه

ژوند ددې بازار په یوه لاره کې هــم نشــته
دومره خاموشي خو به مې ورک کړي له وطنه

څمه چې وعده د بیا لیدو یې پــوره شــوې
بیا به راتــه وایــي چــې دا ولــې دروغجنــه

خاورې د ولس په اننګو بانــدې پرتــې دي
ګرځــي ډلــه ډلــه رهــبران ســپینه لمنــه

چا چې ښایســتونه درتــه وښــودل ***درځــاره***
تــا لــه هغــو ســترګو نــه هــم ونکــړه مننــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما یــې هــره شــېبه مــرګ تــه انتظــار وکــه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

د خپــل مــین د پېژنــدو نــه یــې انکــار وکــه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

زما په مخ کې یې په بـل د ګـل ګـوزار وکـه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

په ډکو ســترګو مــې مــزل پــه ټولــه لار وکــه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

لکه چې ژوند مې نور د بل په اوږو بار وکـه!!
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تا مین په تــا د ښــې خــبرې حــد نکــوي
د تا ښایسته غوندې سړي سره څوك بـد نکـوي

خدای به زما د رقيبــانو زړه خوشــاله نکـړي
د ناروا خلکو خو ښه دی چــې مــدد نکـوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشې خبر چې څومره شور زما په زړه کې دی
سیاهي سترګو کې ده، اور زما په زړه کې دی

د ښایسته سترګو سړی ما پرېښودی نشي
چې خدای ورکړی ورته کور زما په زړه کې دی

درد خپله وسه د مسکا د پټېدو کوي
لږ مې په مخ باندې او نور زما په زړه کې دی

ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې نه پرېدي
ګورې چې لارې لارې خور زما په زړه کې دی

درځاره هر سړي ته وایمه چې ځار دې شم
مړه چې دا لا څومره زور زما په زړه کې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د بیـــا زړه درکولـــو اراده نـــه وه
خو چې د خدای په څه رضا وه د بنـده نـه وه

زمونږ نصیب داسې چې لمر به و، رڼا نه وه
باران بـه وورېـده څمکـه بـه لمـده نـه وه

د ښایســتونو ملګرتیـا مــې نــوره پرېښــوده
په محبت کې مې څه خاصـه اینـده نـه وه

زه چې د چا د سترګو ذکر فکر دواړه کـوم
هغې ته یاده زمـا هـیڅ یـوه وعـده نـه وه

درځاره ستا ولس اوس هم د نیمې شپې غـل دی
نوره دنیـا بـه د غرمــې پـورې اوده نـه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د لیدو، د پېژندو، د خپلېدو ارمان !
په للمه ځمکه د باران د ورېـدو ارمـان !

په نالیدلي مخ مین یمه، توبـه خدایـه !
چې چا به کړی وي زمـا د ورکېـدو ارمـان !

او ستا ښایست او خـوږلني پـوره کـولی شي
پـدې دنیـا د جنتونـو د شـیدو ارمـان !

زمونږ په زړونو کې د آمـن د لیـدو ارمـان !
پدې ولس کې د رڼا د خورېـدو ارمـان !

***درځاړه* هغه سړی کرکه پرېښودی نشـــي**
ملګریه مکوه د سیند د وچېـدو ارمـان !

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه بوسه زما د وينې مخ نه هم واخله
زما ګلابه ماته مينه راکه غم واخله

دا ځنګېدلي قدمونه زما زړه پرېباسي
که ته خفه يې ، قدمونه خو لږ سم واخله

له ياره لرې يې او نشه د بېلتون نلرې
دې تور اوربل ته دې ګلونه د شرم واخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونـــــه راسره دي اندېوالـــــه
اُمېدونـــــه راسره دي اندېوالـــــه

رڼايي به لکـه لمـر راپسـې راشي
بارانونـــــه راسره دي اندېوالـــــه

آزادي پــه شـعارونو بانـدې غـواړو
بيرغونـــــه راسره دي اندېوالـــــه

چې پيسې دي که د خلکـو ادرسـونه؟
کاغذونـــــه راسره دي اندېوالـــــه

ځه *درځاره* چې له ځانه چرته پټ شو
نقابونـــــه راسره دي اندېوالـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار، په حوصلې، په صــبر څــه وشــو
ما په خوبونو بـاور کـړی و بـس ښـه وشــو

ژوند د وحشت نوم و، د وینې تویولـو کـار
محبتونـــه نـــه روا کـــار و او نـــه وشـــو

د ګناهکارو ښار کې خاورې او ګردونـه دي
زمـونږه برخـه بارانونـه هـم پـه غـره وشـو

نو ستا په غېږه کې هم تود نشومه وه یـاره !
ښـه نـو زمـا پـه جنتونـو کـې سـاړه وشـو

درځاره! اوس په هرې ښې بـدې ژړا ورځـي
زه نه پوهېږمه چې څه شي مې په زړه وشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــــروره د ښـــــنې ضرورت دی
مونږ ته ستا د پيرزوينـې ضرورت دی

مسافر پکې د ځان سيوري تـه ناسـت وي
دې صحرا ته خـو د ونـې ضرورت دی

ته د خولې په ورکړه دومره محتاط نه يـې
بـــس د تشـــې يـــادونې ضرورت دی

خدای ته څنګه په نيمګړي عمـل ورشـم؟
د بنـــده د سپارښـــتنې ضرورت دی

چې خفه وم په غزل يـې راپخـلا کـړم
لـه ***درځـار*** نـه د منـنې ضرورت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځه چې ځې ګلابه، نو د بیا لیدو په هیله
غاړه راکه شابه، نو د بیا لیدو په هیله

تانه مې د ځان په اړه کړې وه پوښتنه
پاتې بې ځوابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا له جنتي غېږې نه لرې پاتې شوی
مړ شوم له عذابه، نو د بیا لیدو په هیله

ځمه چې ماښام دی فاصله هم ډېره لرې
لاره هم خرابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا خبرې نوي دي خو زه په ژوند کې ډوب یم
بند مې کړې کتابه، نو د بیا لیدو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مینـــه زمـــا لپـــاره کمـــه راتـــه ښـــکاري
نن مې انډیوال داسې بېغمه راتـه ښـکاري

ستا د تلو نه پس مې دا ورغوي يـخ کـرخ شي
ستا دتلو نه پس لکه چې مرمه راته ښـکاري

چرته چې د ورانې سر دی مونږ پورې تړلی
داسې خبر نکوو چــې ســمه راتــه ښــکاري

دومره مې تلوار ستا ابـادۍ تــه دی وطنــه
تشه غوندې ساه ویستل هم دمه راتـه ښـکاري

ســـتا د دعاګــانو تــلاوت کــوي ***درځــاره***
دا پیغمــبري څېــره عجمــه راتــه ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په جوړولو جوړولو باندې وران شــو
خدایه ستا راکړی امانت رانـه تـاوان شــو

داسې پسرلــي ته مې له زړه نه دعـا وکـړه
تاسره روان ومـه پـه لاره کــې بـاران شــو

ډېرې بې نیازۍ دې هم په زړه باندې مات نکـړ
ستا مین په تاپســې بــې ســته راروان شــو

ما ویل چې دا ولس د سولې پـه مـذهب دی
تا ویل چې ټول عمر دې تېر پـدې ګومـان شــو

ته د نفرتونو ښار کې څه کـوې *درځـاره؟*
دا لکه د خدای کور چې په دشته کې ودان شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښايســتونو دې تمامــه ورځ ســتاينه کــوم
خدايه! ددې ورکړې دې بې حده مننــه کــوم

د جنتونـــو ننـــداره بلکـــل د راز خـــبره
خو په پنځه وخته مانځه کې يې غوښــتنه کــوم

مانه مې زړه ستاسو د ښار په سرکونــو پــاتې
اوس يې په لاره کې له هر سړي پوښــتنه کــوم

چې آزادي نه غواړم ژوند غواړم د ځان لپــاره
***درځاره* څه وشو چې داسې تېروتنه کــوم؟**

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما برخــه خــو د ســپينو واورو غــر دی
خو چې ستا مينه مې و نه سـېزي لمـر دی

ستا په ټولو کې په ما سترګې خوږې شـوې
بختــورې! پيــداکړی دې ګــوهر دی

د ښايســته و د مخونــو پــرده پــوښ دی
د ښــارونو پــه ګردونــو کــې هــنر دی

آزادي زمــا د خپــل وجــود حصــه ده
غلامـــي زمــا د ټـــول وجـــود ضرر دی

ته *درځار* يې او پوهېږې چې زه څوک يـم؟
څوک چې ستا د زړه په هر ټکي خـبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډکو سترګو مې د دوه سترګو ارمان کېږي
په تمه ناست یمه چې کله به باران کېږي

خدایه احسان دې د بنده د هېرولو ندی
د شرابونو روژه ماتې په اذان کېږي

د خپل نظر د کرامت نه به ته نه یې خبر!؟
ستا په نظر په تورو خاورو کې ګلان کېږي

دا بې رُخي ددې نړۍ مې زړه ته شک غورځوي
پدې ځلورو کتابونو مې ګومان کېږي

په باریکۍ د ښایستونو باندې نه پوهېږي
په درځار هرځلې څه ټوکه د نادان کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفـرت یـې انـدازه ورسره نشـته
هیڅ لحاظ ددې بنـده ورسره نشـته

د دې تور سړي دا تور ټوپک مې بد شي
د خــبرې حوصــله ورسره نشــته

ستا عمل د جنتونـو د مخلـوق دی
خـو چـې ولـې اراده ورسره نشـته

پښـتنو تـه د رهـبر وژل روا دي
پیغمـبر دی معجـزه ورسره نشـته

زما خاورې زما مینې تا بـه ژغـوري
یو سړی دی چې پیسه ورسره نشـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك دې نه وايي چې څنګه بې باكي ده
په وجود كې مې خماره خپلواكى ده

خامه لاره ده ماښام دى تاريكي ده
نو اړتيا د يو واړه اوروركي ده

ډكې سترګې ځنګېدلي قدمونه
تالا كړې دې نشه انګور تاكي ده

اوښكې تويې كړمه اوښكې پاتې نشي
مرغلره مې په نيت باندې شكي ده

د عجمو حيراني ګوره ***درځاره***
چې غزله دې عربه ده مكي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ زړونــه هــم د غوښــې دي ګلابــه
دا ستا دوه سترګې مې خوښــې دي ګلابــه

پـــسرلی مــې د خــزان لــه زوره نــدی
پــه څېــره دې د غــم نښــې دي ګلابــه

زه خو ستا د ښهــو شــمار کــوم درګــورم
او ستا سترګې په چا خښــې دي ګلابــه

زمــونږ فکــر د ولــس لپــاره خــور دی
خو حالات داســې بــدمخې دي ګلابــه

که په زړه شي نو *درځار* د غــزل نــدی
خــو دا ګــوتې خواريکښــې دي ګلابــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځوي له ځانه سره ځان په کتابچــه کــې
ګل مې رسم کړی د جانان په کتابچه کــې

تاتــه مــې لیکلــی غــزل مخــې تــه راغلــی
دوه کاله یې تېر کړل په ارمان په کتابچه کــې

رنګ مې په قلم کې نه و تش مې خوځولــو
خط ته مې ښوونکی و حیران په کتابچــه کــې

نه ځمه ددې کوڅې په لاره بانــدې چرتــه
نوم مې لیکل شوی د دوکان په کتابچه کې

(خ) خپلواکي، دا د هر وګړي ضرورت دی
ولیکئ پدې باندې عنوان په کتابچــه کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېده چې لمر راپسې ټوله ورځې ګوري لاندې
په خوب عادت يمه د شنو ونو د سيوري لاندې

د تورو غرونو ژوند د خداى له نعمتونو ډک دى
په سر يې واورې وي ګلان وربانـدې اُوري لاندې

دا څه پاچا دى چې ځواب د چا ويلى نشي
دا څه لښکر دى چې خملي د کمزوري لاندې

ستا څه ګومان دى چې *درځار* له تانه ځار ندى څه؟
مينه مې ژوند کوي د نوم د توري توري لاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لږ پاتې شې څه لار کولی نشې؟
زلمیتوبــه انتظــار کــولی نشــې؟

چې مونږ نه غواړي زمونږه پکار نـدی
عریضـه خـو پـه سرکـار کـولی نشـې

یه ناځوانـه، د سلام ضرورت څـه و؟
چـې پوښــتنه د بـیمار کـولی نشـې

ډکې سترګې درته ناسـت یمـه ګلابـه
څه چاره مـې د خـمار کـولی نشـې؟

ته مجبوره یې چې خوله پخپلـه ورکـړې
منتونــه پــه **درځــار** کــولی نشــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنګل ژمی او یخنـي لکـه زنـدان دی
توبـه! دا مسـافري لکـه زنـدان دی

که ښار ښکلی دی نو خلك يې پردي دي
هر سړی پکې بنـدي لکـه زنـدان دی

ماتـه خپلـه ملنګـي ستا پاچـاهي ده
تاتـه خپلـه پاچـاهي لکـه زنـدان دی

مـا تـر ډېـره پکـې وسـاته ملګریـه
دا ستا سترګې ګـلابي لکـه زنـدان دی

د جنت نه به دې منـع کـړي *درځـاره*
میخانـه ددې سـاقي لکـه زنـدان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيگر شو.....

مـــازيگر شـــو د اذان ازانگـــې راغلـــې
پنځه شپږ کسه دي جمه يـې زړه غـواړي
د پټـــي او د راغـــه لـــه کـــارو ســـترړي
مونځ به هم وکړي خو دمه يې زړه غواړي

***

د کيســو لپــاره بــل داســې ځــای نشــته
چې زاړه د يو بل خــواوو تــه راټــول وي
چې په اوړي کې د يخې دېـرې سـيوري
او پــه ژمــي کــې پيتــاوو تــه راټــول وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوی لپـــاره د دوزخ پـــه کنـــاره ســـړیه
دا خلك نه ارزي په زړه خوړلـو وه سـړیه

په قام او خلکو باندې زړه زمونږه درد کـوي خـو
په ګېډه مه منـډه د سرو زرو چـاړه سـړیه

په لوڅو پښو باندې د ځمکې تنابونـه وهـو
خو چې د چا سره په لاس کې ده قیضه سـړیه

اوس مې په سترګو او په مخ باندې وهه سـړیه
ما درته خپله ویل چې مـاسره راځـه سـړیه

اوړی، روژه او دا پردۍ مزدوري سخته نـده؟
په ماسپښین کې یوه سترګه خـوب کـوه سـړیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابادي.....

پدې شپږ میاشتو کې یو باران ونشو
خو د غـره اوبـه پرېمانــې راروانــې
د سوونو کـالو واورې ویـلي شــوي
پــه لښــتیو کــې حیرانــې راروانــې

***

خدایه رحم دې له هغه څه نه ډېر دی
چې بنده دې اورېـدلي لــه مـلا نــه
د فصـــلونو او د ونـــو ابـــادي ده
وېـــره نلـــرو د اوړي لـــه بــلا نــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مــاذيګر دا ډېــره لاره دا يــواځې ســفر
له مانه کلــه کېــږي يــاره دا يــواځې ســفر

د ژونــد کولــو حوصــله راسره پــاتې نــده
بيا هم کوم د چــا لپــاره دا يــواځې ســفر

په ځنګېدلو قدمونو چرته نه ځــي خلــک
راباندې اوږد شو خــماره دا يــواځې ســفر

ښه، زه د زړه د بې کسۍ پېغور ته څه ووايم؟
سره له دومــره بيروبــاره دا يــواځې ســفر؟

هغه دوه سترګې جنتونه دومره لرې نــدي
خو که ته ومنې *درځـــاره* دا يــواځې ســفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څه ګناه باندې لیدلی زمانې یمه
د انتظار په اور نیولی زمانې یمه

په ګُمنامۍ مین له ځانه هم پټېږمه
او ګوره بیا هم پېژندلی زمانې یمه

چې ژوندګي پکې د ټکنده غرمې نوم دی
پداسې دشته کې کرلی زمانې یمه

آمن ددې وطن د خلکو د مذهب نوم دی
خو تشدد ته لمسولی زمانې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــره تــول بــه يــو پنځــه ګامــه ســفر و
زنـــدګي څـــه وه؟ د ژمــــي مـــازيګر و!!

ګـــل يـــې واخســـته مننـــه يـــې ونکـــړه
دا ســړی لکــه چــې اوس هــم مــرور و؟؟

د چا دوه سترګې مې دوه ساګانې ژوند و
او پخپلـــه هـــم پـــدې بانـــدې خـــبر و

ښـار احسـاس د يـو سـړي راتـه راکـړی
چـــې لـــه ډېـــرو روايـــاتو نـــه منکـــر و

د چا زړه ساتل مــې زده نــه وو ***درځــاره***
د ملګـــرو پرېښـــودل مـــې يـــو هـــنر و

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه داسې خو نده چې یو ماتــه نـه راګــوري
ژونــد لکــه روانــې اوبــه شــاته نــه راګــوري

مړاوی یمه پاڼې پــاڼې تــوی نشــمه خدایــه!
نـــن راتـــه هغـــه آب حیاتـــه نـــه راګـــوري

ښه وايي ، له زړه نه زړه تــه لاره خامخــا وي
اوس مې چې هېر کړی دی نو شاته نه راګوري

لاس راکړي چې بیا بــه سره وګــورو ملګريــه
ســترګو کــې ســاتلې تمنــا تــه نــه راګــوري

زه له یوې هیلې نه تېر شــوی یــم *درځــاره*
لوی خدای به مې دې ورېې ګناه ته نه راګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل خبر دی چې مزل راپسې نه کوي نور
په لاره لاره په ازغو شیندلو څه کوي نور

د غم موسم دې پسرلی شو ابادي يې راوړه
سترګې مې وچې پاتې نشولې اوبه کوي نور

خپله څېره دې په هینداره کې و نه پېژندله
زړه ته دې ووایه چې مونږه سره ښه کوي نور

چې مونږه جنګ غوښته نو خلکو شاباسی راکاوه
چې مونږه سوله غواړو تشه تماشه کوي نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد شېبه، شېبه، شېبه پــه ډېرېــدو دی
ضرورت د هغـــه ســـترګو د لیـــدو دی

پدې زړه کې هر سړي ته مینه شــته ده
ښار خو ځای د ټول ولــس د اوســېدو دی

مونږ پرهېز د خدای لــه ډېــرو نعمتونــو
ژونــد روان د جنتونــو پــه وعــدو دی

ته قسم وکړه چې نــن بــه پــاتې کېــږې
او موســم هــم د بــاران د ورېــدو دی

زه د خــاورې آزادي غــواړم *درځـــاره*
خو په ما تور د مذهب د پرېښــودو دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمـــیس او د وجـــود مناســـبت دی
مانه نــه کیــږي، د صــبر ضرورت دی

دا ولـــس د ښایســـتونو ســـلطنت دی
او مخلوق ورتــه راغلــی د جنــت دی
نه ملنګــه! ســتا دعــا خــو بــه لګیــږي
خدای درکــړې مرتبــه او ولایــت دی
زوړ ایــمان مــې امانــت درتــه راوړی
زمونږ دغســې بــې ګټــې تجــارت دی
ستا د لپې غوندې غټې غټې ســترګې
دا د غټـــو غټـــو خلکـــو علامـــت دی
د نینو غوندې مې خولــه پســې ترڼلــې
نېچه کړی مې په پاڼه کې شهرت دی

چې ملګرو ته کمزوری شــوې *درځاره*
تـــا نیـــولی د پاچـــا ملازمـــت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هم مات شو د باور د ماتېدو نه پس
څه خو به کېږي ددې دومره څه کېدو نه پس

د هغه سترګو په لیدو مې هیلې ډېرې شوې
پسرلی راغی د باران د ورېدو نه پس
ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې خاورې شو
خلک راټول شو د رڼا د لګېدو نه پس
د ماښام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اورېدو نه پس
ډېرې خبرې مې راوړې وې خو پاتې شې
دا زه ګونګی ولې شم ستا د غږېدو نه پس؟

درځاره خپله خاوره هم راباندې حق لري
جنت به غواړو د وطن د جوړېدو نه پس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ته راځې نو تر هغې دې باران هم وشي
ستا هرکلي تـه بـه پـه لاره ګـلان هـم وشي

کلونـه کېـږي د يـو چـا د ليـدو تـږی يـم
او نـن بـه دا د روژه مـاتي اذان هـم وشي

په نوم دې ياد يمه خبره مې درنـه هېـره ده
کله ناکله خو مـې داسـې ګومـان هـم وشي

په دوه سجدو باندې جنت له خدايه غواړمـه
او بيا مې شک د بل سړي په ايمان هم وشي

چې پسرلی هـم وي او دا د ښايسـتونو ښـار
ځه نو په مـونږه خـو دې دا امتحـان وشـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو څوکې دې ځان پلو ته قات دي
خلك خپلو کې په شر دي څه حالات دي

زمونږ زړونه چې په هسکو غاړو نه ځي
د ښایسته و په لاسونو په ملا مات دي

د ښار لارو او کوڅو ته خو راوځه
د ولس درسره ډېر ملاحظات دي

د رنګونو مجموعه راته ښکاره شوه
په څېره کې دې شیندلي کاینات دي

نن د بلې غزا دور دی *درځاره*
بیا وژل د ژوندي شوي سومنات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــا وژړل او زه وربانــدې ویلــې شــومه تــوی شــوم
چې ژیړ ګلاب دې راکړ نو په تولـه کیسـه پـوی شـوم

مکتــب نــه و کتــاب نــه و اوبــه مــې خرڅــولې
ملګریه زه هم تـا غونـدې پـه لارو کـې رالـوی شـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ته راغلي ته مې وويل چې ځه بېرته
يو نازولي ته مې وويل چې ځه بېرته

مينه خو ځه چې د پښتو فکر مې ونکړ
او رابللي ته مې وويل چې ځه بېرته

زه چې خفه شمه ، خفه يمه بيا ټول عمر
نو هغه ښکلي ته مې وويل چې ځه بېرته

مرګ ته مې وويل چې ژوند مې شروع کړی دی
بلا وهلي ته مې وويل چې ځه بېرته

درځاره دا سفر يواځې هم کولی شم
پښه نيولي ته مې وويل چې ځه بېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نوروز دی که اختر دی کـه بـرات دی
زما درد پکې له هـر سـړي نـه زيـات دی

مــه مســج کــوه مــه خــط راتــه رالېــږه
ستا د نوم لـه اخسـتلو مـې زړه مـات دی

يــره هــره شــېبه وېــره د يــو بــم وي
دا زمونږ کور دی، دا مخامخ جومات دی

غــږ مــې نــه اوري راتــه راتــه راګــوري
هغــه ښــکلی پــه مثــال د ســومنات دی

ســتا د طــور رڼــا زمــونږ لپــاره نــده
ته موسا يې منسوخ شوی دې تـورات دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا يې راته وويل چې ستا د لاسه مړه
اوس مې خوب خدای تبنتولی د سودا د لاسه مړه

ستړي مشي راته وکړه خو د لرې نه جانانه
ناروا به رانه وشي د روا د لاسه مړه

مسلې مسلې نشته پېغورونه دي سړيه
جوماتونه رانه پاتي د ملا د لاسه مړه

زړه ساتل د سر ساتل ندي چې جنګ ته به لاړ نشې
دا خو هره ورځ ماتېږي د يو چا د لاسه مړه

پسرلی په تېرېدو دی جنتي شېبې قضا شوې
هغه مخ ته کتی نشم د حيا د لاسه مړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله هم راځې خو د یــو ســت کــول ضرور دي
داسې لکه لمونځ ته چې د نیت کــول ضرور دي

کلــه کلــه غــم تــه مخــه ښــه ویــل پکــار وي
شــوخو ماشــومانو تــه منــت کــول ضرور دي

زه خو بیا مــین شــومه پــه دوو نــورو ســترګو
ماته داسې دی چې محبت کــول ضرور دي

څه مــونږه؟ او څــه زمــونږ نیمګــړي عملونــه؟
نه ویل کېږي، تمه د جنت کــول ضرور دي

کړې وعده هم پوره کول غواړي خو بیا هــم
ښکلو ته د نــه راتلــو عــادت کــول ضرور دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې منګولو کې نیولی دی او ژاړم ورته
د محبت لپاره دوه ورځې ژوند غواړم ورته

د هغه سترګو د لیدلو دُعا نــه اوري څــوک
چې دلته څومره زیارتونه وو نــو لاړم ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پُل صراط وي که د سور دوزخ په غـاړه وي
ستا د لیـدو شـېبه دې سـل کالـه ولاړه وي

زړه وي، په زړه کې يې زمونږ لپاره ځای نه وي
سیند دې بهېږي شاوخوا ځمکـه دې شـاړه وي

وایم ګیله وکړم خفـه شـمه خــو نـه کېـږي
چې ستا په سترګو کې غوسه او مینـه دواړه وي

چې آزادي نه وي د خاورې آبادي نــه وي
غر به سـپېره وي او هــواره بــه ويجـاړه وي

يره کـه مـا بـه د خبـرې نـه پېژنـدلی يــې
***درځاره* ستا ګناه دې هم زمـا پــه غـاړه وي**

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مرګ او زمـا ژونـد سـتا پـه اختيـار دي
زه چـې څـه لرمـه ټـول د تانـه ځـار دي

دا مونځونـــه او نفلونـــه يـــې قبـــول کـــړه
خدايـه! ټـول سـتا د ليـدو پـه انتظـار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پښېمانه يې پــه خپلــې فيصلــې بانــدې
د ژوند سفر خو به کوې پــه حوصلــې بانــدې

کال پس راغلی يې... څه ښه دی چــې راغلــی يــې
نورې خبرې مې اوس نه راځي په خولې بانــدې

خلکو ته ووايه چــې مينــه هــم لــږ ووېشــــي
ستونی دې وچ شو د زکات په مسلــې بانــدې

د هغــه ســترګو د ليــدو نــه بغيــر نــه کېــږي
خدايه خبر خو يې د زړه په ماملې بانــدې!؟

نو سترې مشــي دې هم ډکــه لــه خفګانــه وه
او مخه ښه دې هــم ولاړه پــه ګيلــې بانــدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې سببه خاموشۍ عذابه بس دی نو
زه دومره نه یمه د درد له تابه بس دی نو

ستا محرم محرم ناسته مې رایاده شوه
دا ته په څه خفه یې وه ګلابه بس دی نو

په اور کې ناست د بل لپاره پسرلی غواړي
د پښتنو خو شوه خانه خرابه بس دی نو

د بیا راتلو لپاره ټولې دروازې بندې
د هغه سترګو د لیدو ثوابه بس دی نو

زه په هغې پُل صراط پورې وتې نشم
ځار شم د خدای له دې ښایسته کتابه بس دی نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اراده کېږي نو ژوند خــو خپلــه نــه کېــږي
ته چې کارې ناست یې ستا به مرګ ته زړه کېږي

هغــه جنــت دی، بــس دا دوه قدمــه لاره ده
که لږه نــوره حوصــله وکــړې نــو څــه کېــږي

جــلال ابــاد د ژمــي هــم نــدی، کنــه یــاره!؟
راځه چې کور ته ځو دباندې مې ساړه کېــږي

سترګې مې نشته دی نو ښار هم راته نه ښکاري
که نــه احســاس د ښایســتونو راتــه ښــه کېــږي

درځـــاره تــه د آزادۍ خــبرې ډېــرې کـــې
مبــارزه خــو پــه خــبرو بانــدې نــه کېــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دتلو د ورځې نـه بـې رنګـه دی بربـاد دی
اوس جلال اباد هسې په نـوم بانـدې ابـاد دی

خدایه ستا جنت ته د تلو لاره ځومره لرې شوه
هــر ســړی لیــدلو تــه لېوالــه د جایــداد دی

مورې دعاګانې ورته وکـړه چــې سرلـوړی وي
ستا بچی خو ستا په دُعاګـانو بانـدې ښـاد دی

ګوره پاچا غر کـوو چـې مـونږه آزادي غـواړو
تاتــه خــو زمــونږه تـاریخ پاڼــه پاڼـه یـاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې څه وغواړې کولی شې خو نه یې کـوې
ستا د راتلو ضرورت دومره دی چې څه یـې کـوې

زه چاته نه وایم چې خنګه یم او څنګـه نـه یـم
مګر که دا پوښتنه نن راځې او تـه یـې کـوې !

ستا د لاسو په سترګي مشـي مـې سـاړه ونیـسي
او که په سترګو کې یې هم کوې نو ښـه یـې کـوې

مـونږه لـه ډېـرو رحمتونـو نـه بېـزاره خلـك
خدایه باران کې زمونږ ګټه نشته مـه یـې کـوې

د عمـر لاره دې پـه صـبر بانـدې لنـډه کړلـه
ظلم همدومره وي درځاره چې پـه زړه یـې کـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه ورغــوي د نکريــزو گــل کــاري ده
هــاى! د زړه کيســه مــې نــوره سرکــاري ده

خلــك ډېــر و مــونږه تاتــه مينــه درکــړه
د ښايســـت سره زمـــونږه همکـــاري ده

کور کې ښه يمـه د مـرګ ويـره بـه نـه وي
ښار کې هسـې هـم څـه نشـته بېکـاري ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بېرتـــه لاړم بلـــه شـــپه مـــې ولا ونکـــړه
ته به خفه یـې چـې پوښـتنه مـې سـتا ونکـړه

په هغه دوه سـترګو مـې بیـا مینـه راغلـې ده
یره چې دا خـو مـې څـه نـوې ګنـاه ونکـړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چرته نه ځمه په خلکـو پســې ، رادې شي
که زندګي رانه خفـه وي نـو پخـلا دې شي

ته به زمونږه وچـو شـونډو تـه هـم نګـورې
که جنتونـه د سـاتلو شـی وي سـتا دې شي

هغه سـړي تـه مـې د زړه خـبره هـم وکـړه
خدایه که نکېږي هم ، څه کېږي رضـا دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردہ پرېمانه شې په خپلې وعدې نه راځـې
زه دومره بد شومه چې ته هم نـزدې نـه راځـې

د ښایسته سترګو سړی راته مسکی ناست دی
ته چرته مړه یې، د ګناه ارادې نـه راځـې ؟

ډېره موده وروسته دې بیا په خوا کې ګورمه
درځاره پرېده مړه ته بې فایـدې نـه راځـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به خبر هم شې خو دا ورځې به تېرې وي
د ماتو زړونــو دومــره صــبر چېــرې وي

د گلاب مینه د کوکنارو په گــل نــه مــاتېږي
زما به نه خوښېږي، سترگې خو به ډېرې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(شپه کېږي سبا کېږي) بې لــه څنــډه زمانــه
تېرېــږي د اوبــو غونــدې پــه منــډه زمانــه

پښتون ګوره د څو زره کلونو زوړ بنــده دی
ترې کــشره ده دا ښکته پورته غونــډه زمانــه

لدې نه پکې وروسته نوره منډه کول غواړي
تــر دې دمــه مــو وخــوړه پــه ټنــډه زمانــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس راته راکه چې ګیله مې درنه ختمه شي
نور مې پخلا که چې ګیله مې درنـه ختمـه شي

خدایه! یوه دعا مې هم لکه چې نـه اورې؟
هغه زما که چې ګیله مـې درنـه ختمـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد تــه مــې جــامې بــدلې کړیــدي
مــونږه خـــو نــامې بــدلې کړیـــدي

مـــه راځـــه د کـــلي ارمـــان مکـــوه
ظلــــم علامــــې بــــدلې کړیــــدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صـــبر پکار دی په مطلب د رســـېدو لپاره

زما ارمان دی چې بې جنګه زما نه وګورم
جنت ته نه ځمه د شـــاتو او شـــیدو لپاره

Design by: Andish Graphics

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library